

**NÄTVERK
FÖR REGIONALA LAGSTIFTANDE
FÖRSAMLINGAR I EUROPA
(CALRE)**

UTTALANDE FRÅN MADEIRA

Funchal, 30 oktober 2001

Enhälligt antaget

De regionala församlingarna med lagstiftande befogenheter framhäver, ännu en gång, Europeiska

Unionens enorma betydelse för att lyfta fram säkerheten, freden och välbefindandet i Europa. Den europeiska integrationen, som med den närstående utvidgningen av EU med nya länder kommer att tillägna sig en ny dimension, vilket har haft betydelsefulla återverkningar på staternas befogenheter och deras interna strukturer. Några teman, såsom fördelning av befogenheter mellan Europeiska Unionen och medlemsstaterna, vilka kommer att bemötas inom ramen för nästa Regeringskonferens, representerar nu nya utmaningar inte bara för de nationella parlamenten, men även för de federala och regionala parlamenten. Dessa utmaningar påtvingar, framför allt, sökandet efter objektiva och överensstämmande svar på de juridisk-konstitutionella verkligheterna i olika stater.

Med tanke på detta nya juridisk-politiska läge och genom att åter igen bekräfta intresset för en korrekt och balanserad tilldelning av befogenheter på europeisk, nationell och regional nivå, har talmännen i de europeiska, regionala lagstiftande församlingarna antagit följande resolution (då de träffades på en konferens i staden Funchal, Madeiras autonoma region).

1. Resultaten av regeringskonferensen (IGC) i Nice.

Talmännen från de regionala parlamenten anser att avtalet, som skrevs under i Nice av stats- och regeringschefer, är ett oundgängligt steg i Europeiska Unionens utveckling.

Även om slutresultaten från regeringskonferensen (IGC) i Nice inte helt och hållet har tillfredsställt de förväntningar som skapats hos den allmänna opinionen i de olika medlemsländerna, framförallt när det gäller reformen av de europeiska institutionerna och förenklandet av gemenskapens beslutsprocess, har de fastställt de nödvändiga villkoren för den kommande utvidgningen av Europeiska Unionen. Därmed kan EU fortsätta att genomföra sin historiska uppgift som består av att ta itu med vår kontinents uppdelningar, garantera säkerhet och fred, men även erbjuda större välbefinnande till Europa.

De otillräckliga resultaten från Nice i relation till de åliggande som har tagits har lett till att en ny regeringskonferens planeras. Ett av de huvudsakliga syftena kommer att vara att fastställa "en mer exakt begränsning av befogenheter mellan Europeiska Unionen och medlemsstaterna, beträffande subsidiaritetsprincipen".

Talmännen anser att beskrivningen av dessa behörigheter tillsammans med förfarandet om att göra de regionala lagstiftande institutionerna delaktiga i denna process är av yttersta vikt för Europeiska Unionens framtid.

2. Processen efter Nice

Talmännen från de regionala lagstiftande församlingarna inom Europeiska Unionen föreslår att regeringskonferensen (IGC) 2004 noterar följande förutsättningar och att de bemöter följande specifika teman:

a) Begränsning av befogenheter

En union med fler än 20 medlemmar, där de ekonomiska, sociala och kulturella skillnaderna kommer att öka betydligt, bör reducera sitt deltagande i att fastställa de huvudsakliga målsättningarna som kan förverkligas bättre på gemenskapsnivå, beroende på dimensionen eller effekten av den övervägda handlingen.

Man fastställer därför en bättre begränsning av konkurrerande befogenheter, i samband med närhetsprincipen för utarbetning och utförande av politikområden som vill garantera stater och regioner en klarare definition av sina handlingsfrågor och därtill hörande politiskt ansvar, förutsatt att besluten kommer att antagas med allra största respekt för insyn och öppenhet och så nära medborgarna som möjligt.

En klar begränsning av deltagande- och ansvarsområden för olika politiska organ bidrar till en bättre kännedom och godtagande av Europeiska Unionens agerande från medborgarnas sida. Begränsningen är ju till för dem och den bör även stärkas.

b) Subsidiaritetsprincipen som ett reglerande kriterium vid ordningen av gemenskapsbehörigheterna

De befogenheter inom de områden där handlingen utförs bättre från Gemenskapen, måste noggrant undersökas för att försäkra sig om en bättre ansvarsfördelning mellan europeisk, nationell och regional nivå.

Subsidiaritetsprincipen, med sin grundläggande betydelse att besluten ska tas så nära medborgaren som möjligt, bör bilda ett grundläggande kriterium för att reglera befogenhetsordningen inom de områden som nu är uppdelade mellan EU och medlemsländerna och framförallt när nya handlingar som föreslagits av gemenskapens instanser ska rättfärdigas.

c) En klar definition av befogenheter

Med avseende på den kommande regeringskonferensen är det önskvärt att en omfattande lista på ändamål som Artikel 3 av EG-fördraget skall bytas ut mot en klar formulering av befogenheter. På grund av detta, är det nödvändigt att fortsätta till inledningen, i Fördragen, med en hierarki av gemenskapsakter, men även en indikativ lista av gemenskapsbefogenheter.

d) Analys av artikel 308 av EG-fördraget (överlämnande av nya befogenheter till gemenskapsinstitutioner)

med avseende på förverkligandet av ett av fördragets ändamål).

Konferensen fastställer behovet att fortsätta med analys, inom ramen för nästa regeringskonferens mandat i, artikel 308 av fördraget med avseende på dess eventuella upphävande.

e) *Ömsesidighet av principen om gott samarbete mellan staterna och gemenskapsinstitutionerna (artikel 10 EG)*

Principen om gott samarbete mellan medlemsstaterna och gemenskapens institutioner i enlighet med de skyldigheter som åligger medlemsstaterna i kraft av fördraget, ska i framtiden fungera i båda riktningarna, dvs. med ömsesidighet.

Därmed bör ett nytt stycke tillfogas till artikel 10 av EG-fördraget som ålägger gemenskapsinstitutionerna att observera en god samarbetsprincip där det är definierat med avseende på medlemsstaterna och, framförallt, med hänsyn till medlemsstaternas konstitutionella strukturer.

f) *Begränsningen av befogenheter och Kommissionens vitbok om styrelseformer - "Nya styrelseformer"*

I definitionen av gemenskapsbefogenheter, måste man komma ihåg Kommissionens ansträngning, inom ramen för nuvarande institutioner, för att försäkra sig om en bättre ordning av dessa och att man uppnådde antagandet av Vitboken om *Nya Styrelseformer i EU*.

I detta sammanhang, är det brådskande att förbättra tillämpningen av det bifogade protokollet till Amsterdamfördraget om subsidiaritet och om proportionalitet, uppmuntra överklagan med icke juridiska ingripningsmetoder, förbättra Kommissionens konsultationsprocess, delge en mer betydelsefull roll åt de nationella och regionala parlamenten, men även att ge en juridisk gestalt åt konceptet partnerskap. Frågorna om en mer effektiv ordning av gemenskapsmakt och stärkande av mer demokratiska former av partnerskap inte tar bort behovet av att upprätta en klar begränsning av befogenheter mellan gemenskapsinstitutioner och medlemsstater inom ramen för nästa regeringskonferens år 2004.

g) *Gemenskapsstadgar om regioner med lagstiftande befogenheter*

Talmännen föreslår att man, tillsammans med de teman som ska tas upp i samband med regeringskonferensen år 2004, gör ett tillägg om regionstadgarnas roll inom ramen för gemenskapsinstitutionernas funktion.

I detta sammanhang, bör regionerna med lagstiftande befogenheter vara föremål för en specifik behandling när det gäller införandet i fördraget av framtida "Stadgar för regioner med lagstiftande befogenheter". Dessa stadgar måste inkluderas, tillsammans med andra teman:

- Regionernas processrättigheter inom ramen för fördragen;
- Skapandet av en konsultativ procedur för regionala parlament före godkännandet av nya initiativ inom regionala intressen; från Kommissionens sida,
- Institutionaliserad kontaktinstitution för de regionala parlamenten med Europaparlamentet och Regionkommittén;
- Regionala parlamentens rättighet att presentera bidrag för de europeiska institutionerna i fråga om tillämpningen av närhets-, subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen om åtgärder som diskuteras just hos dem.

3. Andra regionala teman

a) *Stärkande av Regionkommittén*

Talmännen gläder sig över att Nice fördraget uttryckligen förutser att Regionkommitténs medlemmar är obligatoriska innehavare av ett politiskt mandat; och de anser dessutom att Regionkommitténs deltagande i EU:s beslutsprocess måste fortsätta att utvecklas och fördjupas. Därmed föreslår talmännen att:

- gemenskapsinstitutionernas stadga skall erkännas för Regionkommittén
- Regionkommittén får aktiv rättegångslegitimitet vid EG-domstolen, för att värna om sina egna

rättigheter och privilegier;

- Kommissionen ska regelmässigt presentera en rapport för Regionkommittén med en motivering av sina ståndpunkter och agerande för Regionkommitténs antagna yttrande;
- Kommissionen är förpliktad att presentera en motivering av sitt beslut, om Kommitténs yttrande fått avslag;
- samarbetsförhållandet mellan Regionkommittén och Europaparlamentet intensifieras.

b) Federala och regionala staters rätt att väcka talan vid EG-domstolen

Federala stater och regioner med lagstiftande befogenheter bör få erkänd lagenlighet vid domstol (aktiv och passiv) vid EG-domstolen, för att värna om sina konstitutionella rättigheter och sina egna interna befogenheter, men även en korrekt tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Denna rättighet utgör ett betydelsefullt element i stärkandet av tillämpandet av subsidiaritetsprincipen och att kunna garantera de europeiska medborgarna en större närhet till de politiska besluten.

c) Rättigheter för den regionala och lokala förvaltningen

Själv-förvaltningens rättigheter måste garanteras i de europeiska fördragen så att EU-medborgarna ska få en större närhet till den politiska processen. Samma sak gäller styrelsesättet för social säkerhet, som bör förbli en exklusiv befogenhet för varje medlemsland.

f) Ö-regioner och ultraperiferiska regioner

CARLE erkänner uttryckligen den ogynnsamma situationen som ö-regionerna och de ultraperiferiska regionerna inom Unionen har.

4. Europeiska Unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

Talmännen lyckönskar antagandet i Nice av Dokumentet om EU:s grundläggande rättigheter. Detta är ett viktigt steg på vägen mot ett medborgarnas Europa, i samma omfattning som man bekräftar en existens av en helhet av gemensamma grundläggande rättigheter för alla medborgare i EU.

En av regeringskonferensens (IGC - 2004) målsättningar måste vara att tillskriva ett juridiskt bindande kännetecken till stadgarna, genom att införliva dem i gemenskapens fördrag. När stadgarna blivit införlivade i fördraget ska de inte uppfattas som en utvidgning av gemenskapsinstitutionernas befogenheter.

Med kungörelsen av "Stadgan om de grundläggande rättigheterna" påbörjas en debatt om Europeiska Unionens framtid. Med tanke på det växande antalet stater, är en diskussion inom EU om principer och målsättning om detta oundviklig. Denna diskussion bör omfatta de institutionella aspekterna, men utan att begränsa sig till dem. Det förväntas att parlamenten och nationella och regionala regeringar ska påbörja en offentlig debatt, så omfattande som möjligt, som fäster avseende vid alla sociala grupper samt offentliga och privata organ, men även vid olika europeiska identitetsuttryck och avsikten med den europeiska integrationsprocessen.

I denna debatt, tillfaller ett speciellt ansvar till alla organ och institutioner som representerar Europeiska Unionens folk, i egenskap av verkliga förvaltare av auktoriteten samt regional identitet. I detta syfte verkar en aktiv solidaritet mellan parlament på olika representantnivåer vara oumbärlig.

Talmännen från de regionala parlamenten förnyar sin rekommendation tills Europeiska Unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, antagna av Europeiska Rådet i Nice, blir införlivade i det nya fördraget eller konsoliderad som ett bindande juridiskt dokument.

5. Parlamentens roll i Europas arkitektur.

De regionala lagstiftande församlingarna är, tillsammans med de nationella parlamenten och Europaparlamentet, oumbärliga verktyg i Europas uppbyggnadsprocess, som måste ledas av den interparlamentariska samarbetsprincipen. Denna princip kräver indelning av instanser och utveckling av relationer mellan de tre parlamentsnivåerna; europeisk, nationell och regional. Därför anser man följande

lämpligt:

- I. ett stärkande av de regionala lagstiftande församlingarnas roll inom Europeiska Unionen för att garantera den nödvändiga konstanta demokratin inom alla områden som är inblandade i genomförandet och förverkligandet av de bindande besluten i den europeiska processen, genom att vidtaga och även stärka stabila band med respektive nationella parlament;
- II. ett öppnande av COSAC (Konferens mellan organ för EG-frågor) gentemot de regionala lagstiftande församlingarna;
- III. ett progressivt erkännande, i texter och inom EU:s institutioner, av regionala lagstiftande församlingar, som överensstämmer med de riktlinjer som omfattas av Europaparlamentets resolution "Om förbättringar av institutionernas funktion utan att ändra fördragen" från den 15 april, 1999 (punkt 51). Man måste följaktligen arbeta med målsättningen att erhålla ett protokoll för de europeiska regionala lagstiftande församlingarna som liknar det i Amsterdampfördraget om åtagande för nationella parlament inom Europeiska Unionen.

6. Förberedelser för Regeringskonferensen (IGC) 2004

Talmännen beaktar med glädje att regeringskonferensen (IGC) i Nice gav det svenska och det belgiska rådsordförandeskapet i uppgift att förbereda nästa IGC, och på så vis möjliggöra starten av en europeisk debatt redan från början av innevarande år. Där ska staternas parlament delta, men även vem som helst som är intresserad av EU:s framtid.

Talmännen önskade att även de regionala parlamenten ska omfattas av denna debatt. Detta skulle bidra till en mer omfattande allmän debatt, vilket i sin tur skulle stärka församlingarnas intermediala roll inför de europeiska medborgarna. I detta syfte måste de regionala parlamenten ta vara på alla tillfällen och forum som kommer att organiseras de närmaste åren.

Med tanke på det intresse som finns för en större insyn och öppenhet i integreringsprocessen, borde ett utvidgat forum bildas inför förberedelserna för nästa regeringskonferens (IGC). Detta forum borde samla representanter från olika parlament och nationella regeringar, Kommissionen, Europaparlamentet, men även från de regionala parlamenten.

Talmännen anser att framgången för nästa regeringskonferens (IGC) kommer med knapp marginal att bero på den uppmärksamhet, förståelse och vikt som staterna kommer att ge åt den regionala faktorn och åt dess vikt för en bra funktion inom Europeiska Unionen. De regionala parlamenten kan själva bidra med att uppnå detta objektiva genom att starta en europeisk debatt som involverar alla organisationer som representerar regionala befogenheter.

I detta sammanhang är det av nytta att påkalla uppmärksamheten på några europeiska och regionala institutioner, såsom Regionkommittén, Kongressen om lokala och regionala myndigheter i Europa, Europas Regioners Församling, men även Nätverket för europeiska regionala församlingar med lagstiftande befogenheter.

I en utvidgad Union kommer samarbetet mellan regionerna tendera att vara mer relevant, med tanke på att EU:s legislativa makt kommer att ha en allt större inverkan på själva regionerna.

De federala staternas parlament och de regionala parlamenten med lagstiftande befogenheter kommer att ha en speciell betydelse i denna process.

7. Utvidgningen av Europeiska Unionen

Talmännen menar att utvidgningen är ett politiskt och ekonomiskt imperativ, för vilket det inte finns några tänkbara alternativ.

Utvidgningen kommer att erbjuda stora ekonomiska möjligheter för alla aktuella stater, eftersom det kommer att ge upphov till en homogen inre marknad på ungefär 500 miljoner konsumenter.

Talmännen tillkännager att de är positivt inställda till en snabb utvidgning av EU. I Nice avtalet skapades de oumbärliga institutionella villkoren för att ta emot de nya medlemsländerna från och med den 1 januari 2003. Nu åligger det dessa länder att garantera respekten för den politiska och ekonomiska integreringen (Köpenhamnskriterierna) som är döväändiga för anslutningen.

Talmännen anser att för att kunna förebygga eventuella fenomen av politiskt och ekonomiskt vägran från befolkningen i de nuvarande staterna, behöver man stabilisera lämpliga tidsfrister för övergången, framförallt när det gäller aspekter som fri rörelse för personer, ekonomisk och social sammanhållning och den gemensamma jordbrukspolitikerna.

Talmännen menar att finansieringen av utvidgningen måste förverkligas genom en rättvis fördelning av utgifter mellan Unionens medlemsländer, samtidigt måste man vara medveten om de förutsebara effekter som dessa kommer att orsaka i varje enskilt land. I detta syfte behövs brådskande reformåtgärder för olika gemenskaps politikområden och för den politiska strukturen inom EU, och när det gäller den politiska strukturen i EU, den territoriella solidariteten och sammanhållning, den gemensamma jordbrukspolitikerna men även Europeiska Unionens finanser.

8. De federala parlamentens bidrag till Europeiska Unionens utvidgning

a) Stärkande av det gränsöverskridande interregionala samarbetet med regioner från kandidatländer

Talmännen anser att det gränsöverskridande och interregionala samarbetet som involverar regioner från nuvarande medlemsländer och regioner från kandidatländer, framförallt med parlament på regional nivå, kan vara ett värdefullt bidrag till ett närmande och en integration för dessa stater till Unionen.

De regionala parlamenten i de nuvarande medlemsstaterna bör försöka att stimulera skapandet av parlamentariska samarbetsnätverk genom att följa exemplet på de redan existerande nätverken i Östersjön och interregionala parlamentariska Rådet i Alto-Reno.

Utöver att detta skulle underlätta anslutningen för kandidatländerna, så bidrar dessa partnerskap med uppbyggnaden av en Europeisk Unionen som är närmare medborgarna, och därmed, ett stärkande av solidaritetskänslan inom ramen för Unionen.

Samarbetet med regioner från kandidatländer är dessutom ett viktigt instrument för att stärka och utveckla regeringens decentraliserade strukturer inom kandidatländerna.

Talmännen anser att tillgängligheten av effektiva förvaltningsstrukturer i kandidatländerna formar en grundläggande förutsättning för en gynnsam anslutning av dessa länder. Talmännen föreslår i detta sammanhang, att regionala församlingar försöker att uppmuntra utbytet mellan sina egna offentligt anställda och med offentligt anställda i kandidatländerna.

b) De regionala lagstiftande församlingarnas roll i den europeiska offentliga opinionsbildningen om Unionens framtid.

Talmännen anser att Europeiska Unionens utvidgning kommer att vara framgångsrik endast om den kan räkna med stödet från den europeiska befolkningen. I detta syfte bör medborgarna erhålla alla nödvändiga förklaringar om utmaningar och möjligheter som denna utvidgning representerar. Det kan vara lämpligt att förklara de politiska och ekonomiska fördelarna av utvidgningen genom att ta itu med dem och mildra eventuella risker som har ett samband med utvidgningen.

De regionala parlamenten uppmanas att ta en mer aktiv roll inom processen för den europeiska offentliga opinionsbildningen, med de åtgärder som de förfogar över, dvs. ett stort kapital av närhet till medborgarna – både vid beslut och vid tillämpning av subsidiaritetsprincipen. Denna princip måste värderas på ett lämpligt sätt inom ramen för diskussionen om Europeiska Unionens framtid. Debatten om EU:s framtida struktur måste förverkligas när man går de europeiska medborgarnas intressen och farhågor till mötes. Det åligger därmed de regionala parlamenten att garantera att någon lyssnar på medborgarna i denna nyligen startade debatt, och genom att ta rollen som privilegierad mellanhand för att uppnå en positiv samsyn av utvidgningen som förväntas att bli så omfattande som möjligt.

Funchal, 30 oktober 2001